Agenția Națională de Administrare Fiscală și Asociația Spirits România colaborează pentru combaterea pieței neagre din industria băuturilor spirtoase

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) și Asociația Spirits România, organism reprezentativ al producătorilor și importatorilor de băuturi spirtoase din România, au stabilit în cadrul unei întâlniri dintre conducerea ANAF, reprezentată la nivel de vicepreședinți, și conducerea Asociației Spirits România, care a avut loc în data de 12 aprilie 2017, demararea unei colaborări pentru a combate piața neagră din industria băuturilor spirtoase, în condițiile în care consumul de alcool contrafăcut este la un nivel ridicat în România, cu efecte negative asupra societății și economiei.

Un parteneriat strâns între autoritățile publice, industrie și societatea civilă este esențial atât pentru însănătoșirea pieței de băuturi spirtoase, cât și pentru creșterea nivelului de taxe colectate la bugetul de stat. În acest sens, Asociația Spirits România și ANAF au agreat să colaboreze în perioada următoare prin acțiuni de prevenție și control pentru diminuarea producției și comercializării nefiscalizate a băuturilor spirtoase, Asociația Spirits România angajându-se să contribuie în timp real cu informații privind cazurile de evaziune fiscală, contrabandă sau contrafacere de alcool sesizate în piață.

Acest fenomen afectează negativ atât statul care pierde prin neîncasarea taxelor și impozitelor, cât și companiile care operează legal în această industrie, limitându-le potențialul de dezvoltare, de creare de noi locuri de muncă, de investiții în facilități de producție locale și afectându-le puternic competitivitatea pe sectorul exporturilor. În plus, consumul de alcool ilicit, a cărui calitate nu este în niciun fel

controlată, reprezintă un risc major pentru sănătatea consumatorilor și le poate pune în pericol viața.
Conform datelor Organizatiei Mondiale a Sanatatii, Romania este pe primul loc in Europa la consumul de alcool ilicit si cu 42% sub media europeană la consumul de alcool înregistrat.
„Combaterea pieței negre din industria alcoolului, în toate formele ei, este o prioritate pentru ANAF, iar creșterea nivelului de cooperare cu mediul de afaceri este obiectiv strategic care va contribui la succesul acțiunilor operaționale de control, derulate în prezent, precum și la îmbunătățirea cadrului legislativ” a declarat vicepreședintele ANAF, domnul Florin Tunaru, în cadrul întâlnirii.
„Experiența din alte state europene ne-a arătat că cele mai eficiente metode de combatere a consumului dăunator de alcool sunt parteneriatele public-private între autoritățile publice și industrie și ne-am propus să realizăm această colaborare și în România” a declarat Tudor Furir, președintele Spirits România.

ANAF propune modificări ale formularelor 091 și 098

Prin modificările aduse Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2016 pentru modificarea şi completarea unor acte normative din domeniul financiar-fiscal, a fost introdus un regim special pentru agricultori, aplicabil începând cu data de 1 ianuarie 2017.

Potrivit art. 315 indice 1 alin. (12) lit. a) din Codul fiscal, în situaţia în care agricultorul care aplică regimul special realizează livrări intracomunitare cu produse agricole, prestări de servicii intracomunitare, achiziţii intracomunitare de bunuri, achiziţii de servicii intracomunitare are obligația să se înregistreze în scopuri de

TVA conform art. 317 din Codul fiscal.

De asemenea, în condițiile prevăzute de art. 317 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform acestui articol, pot solicita anularea înregistrării în scopuri de TVA.
Având în vedere cele de mai sus, este necesară completarea formularului (091) „Declaraţie de înregistrare în scopuri de TVA/Declaraţie de menţiuni a altor persoane care efectuează achiziţii intracomunitare sau pentru servicii, precum și pentru agricultori care efectuează livrări intracomunitare de bunuri (091)”, utilizat pentru înregistrarea/anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform art.317 din Codul fiscal, cu rubrici destinate persoanelor care aplică regimul special pentru agricultori și care efectuează livrări intracomunitare de bunuri agricole. În altă ordine de idei, direcțiile de specialitate din ANAF au solicitat introducerea în formularul 098 „Cerere de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată” a informațiilor referitoare la organizarea și conducerea contabilității contribuabililor pe bază de contracte de prestări servicii în domeniul contabilității.

Solicitarea a fost motivată de faptul că la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nu sunt disponibile informații cu privire la existența contractelor de prestări servicii de contabilitate.
Totodată, se precizează că lipsa acestor informații conduce la un blocaj al procedurii de înregistrare în scopuri de TVA.
Astfel, se propune completarea formularului 098 „Cerere de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, conform art. 316 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal”, precum şi a instrucţiunilor de completare ale acestuia.
– includerea în conținutul secțiunii “Alte date privind contribuabilul” a unei rubrici referitoare la organizarea și conducerea contabilității contribuabililor, pe bază de contracte de prestări servicii în domeniul contabilității, conform art. 10 alin. (3) din
Legea nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

– extinderea formularului (098) cu o anexă, în care să fie cuprinse datele de identificare ale persoanei care asigură organizarea și conducerea contabilității, conform art.10 alin. (3) din Legea nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ANAF propune modificarea formularului 010

ANAF propune introducerea în formularul 010 „Declaraţie de înregistrare fiscală/Declaraţie de menţiuni/Declarație de radiere pentru persoane juridice, asocieri şi alte entităţi fără personalitate juridică”, a informațiilor referitoare la organizarea și conducerea contabilității contribuabililor pe bază de contracte de prestări servicii în domeniul contabilității, conform art. 10 alin. (3) din Legea nr. 82/1991, republicată, modificările și completările ulterioare.
Lipsa acestor informații conduce la un blocaj al procedurii de înregistrare în scopuri de TVA, având în vedere prevederile Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 605/2017.
Față de cele mai sus menționate, se propune completarea formularului 010 „Declaraţie de înregistrare fiscală/Declaraţie de menţiuni/Declarație de radiere pentru persoane juridice, asocieri şi alte entităţi fără personalitate juridică”, precum şi a instrucţiunilor de completare ale acestuia, astfel:
– includerea în conținutul secțiunii “Alte date privind contribuabilul” a unei rubrici referitoare la organizarea și conducerea contabilității contribuabililor, pe bază de contracte de prestări servicii în domeniul contabilității, conform art. 10 alin. (3) din Legea nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
– extinderea formularului 010 cu o anexă, în care să fie cuprinse datele de identificare ale persoanei care asigură organizarea și conducerea contabilității, conform art. 10

alin. (3) din Legea nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Andreea Cosmănescu, EY România: Se poate evita dubla impunere în procesul de raportare a venitului global?

Autor: Andreea Cosmănescu, Manager, Departamentul de asistență fiscală și juridică, EY România

Persoanele care nu-și declară venitul global până la 25 mai, pot primi notificări de la organele fiscale, pe baza datelor obținute prin schimbul de informații cu statele membre sau ţările din afara Uniunii Europene. Cel puţin câteva mii, posibil şi zeci de mii de persoane pot fi în această situaţie, iar cetăţenii români cu domiciliul în România care au plecat din ţară şi nu şi-au clarificat rezidenţa fiscală pot fi subiectul dublei impuneri dacă nu se conformează cu procedurile necesare la organul fiscal competent. Acelaşi risc există şi în cazul cetăţenilor străini care au avut statut de rezidenţi fiscali în România, dar nu s-au scos din evidenţele fiscale la plecarea din ţară pentru o perioadă mai mare de 183 de zile.

În condițiile globalizării și extinderii tranzacţiilor transfrontaliere, schimbul de informaţii a devenit o

necesitate, fiind o măsură impusă şi acceptată în cadrul Uniunii Europene, cât şi în relaţia cu statele din afara Uniunii Europene, pentru combaterea evaziunii fiscale. Astfel, acţiunile administrațiilor fiscale nu mai rămân limitate la teritoriul dintre granițele naționale, așa cum s-a întâmplat în trecut. Avantajele acestui mecanism sunt claritatea asupra rezidenţei fiscale şi obţinerea unor informaţii consolidate globale asupra veniturilor obţinute, dar există şi un dezavantaj substanțial: anul fiscal diferit de anul calendaristic pentru unele state.

Schimbul de informații se poate face sub trei forme: la cerere, spontan sau automat. Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică (OCDE) are o lungă istorie de lucru cu privire la combaterea evaziunii fiscale şi formele de schimb de informații, iar articolul 26 din Convenția-model a OCDE oferă o bază pentru toate cele trei forme de schimb de informații.

Codul de Procedură Fiscală, ce transpune la nivel național Directiva 2014/107/EU privind schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal începând cu anul trecut, asigură o mai mare transparenţă administraţiilor fiscale asupra situaţiei persoanelor fizice. Situaţia veniturilor din salarii, remuneraţiile administratorilor, produsele de asigurări de viaţă, situaţia conturilor financiare, veniturile din pensii, informația despre bunurile imobile şi veniturile din înstrăinarea acestora este astfel accesibilă organelor fiscale din fiecare țară membră UE.

Cu toate acestea, există câteva situaţii în care contribuabilii nu pot să se conformeze procedurilor declarative anuale datorită lipsei de documente justificative, întrucât, în anumite state, anul fiscal nu corespunde cu cel calendaristic.

Un astfel de caz este întâlnit de persoanele fizice care obţin venituri în Marea Britanie, unde veniturile obţinute anual

sunt raportate în două declaraţii anuale (de ex. anul calendaristic 2016 este acoperit de două declaraţii fiscale din Marea Britanie: aprilie 2015 – aprilie 2016, respectiv aprilie 2016 – aprilie 2017, cu termen de înregistrare mult după termenul anual din România).

Astfel, multe persoane rezidente fiscal în România preferă să nu depună declaraţiile de venit anuale şi în ţara noastră pentru a evita emiterea unor decizii de impunere eronate ce nu pot fi contestate în timp util. În cazul de faţă, datorită lipsei documentaţiei ce reflectă impozitul pe venit plătit în Marea Britanie care trebuie recunoscut în scop de credit fiscal, evitându-se astfel dubla impunere a aceluiaşi venit în două state diferite, riscul cu care se confruntă aceste persoane include amenda pentru nedepunerea în termen a declaraţiei anuale de venit în Romania şi chiar un control fiscal preliminar pentru veniturile a căror sursă nu a fost identificată pentru sume ce depăşesc echivalentul a 50.000 RON.

Urmează o perioadă de doi ani de negocieri privind condițiile ieşirii Marii Britanii din Uniunea Europeană, cu implicații profunde – nu doar pentru Marea Britanie, dar şi pentru Europa ca întreg, implicit România.

Rămâne de văzut care vor fi mecanismele agreate pentru uşurarea raportării veniturilor anuale, precum şi modificările legislative cu privire la schimbul de informaţii în acest sens, ţinând cont şi de candidatura României la OCDE.

***

Despre EY România

EY este una dintre cele mai mari firme de servicii profesionale la nivel global, cu 230.000 de angajaţi în peste 700 de birouri din 150 de ţări şi venituri de aproximativ 29,6 miliarde de USD în anul fiscal încheiat la 30 iunie 2016. Reţeaua noastră este cea mai integrată la nivel global iar

resursele din cadrul acesteia ne ajută să le oferim clienţilor servicii prin care să beneficieze de oportunităţile din întreaga lume. În România, EY este unul dintre liderii de pe piaţa serviciilor profesionale încă de la înfiinţare, în anul 1992. Cei peste 700 de angajaţi din România şi Republica Moldova furnizează servicii integrate de audit, asistenţă fiscală, asistenţă în tranzacţii şi servicii de asistenţă în afaceri către companii multinaţionale şi locale. Avem birouri în Bucureşti, Cluj-Napoca, Timişoara, Iaşi şi Chişinău. EY România s-a afiliat în 2014 singurei competiții de nivel mondial dedicată antreprenoriatului, EY Entrepreneur Of The Year. Câștigătorul ediției locale reprezintă România în finala mondială ce are loc în fiecare an în luna iunie la Monte Carlo. În finala mondială se acordă titlul World Entrepreneur Of The Year. Pentru mai multe informaţii, vizitaţi pagina noastră de internet: www.ey.com.

Avocații D&B David şi Baias obțin un nou succes într-un litigiu complex de drept fiscal

Avocații D&B David şi Baias obțin un nou succes într-un litigiu complex de drept fiscal referitor la recunoașterea scutirii de TVA aferentă unor operațiuni triunghiulare de livrare de bunuri

*O echipă de avocați ai D&B David şi Baias, specializați în drept fiscal, formată din **Ana Maria Iordache** (Avocat Senior Coordonator) şi **Anamaria Carp** (Avocat Asociat), coordonată de*

Dan Dascălu *(Avocat Partener), a obținut în fața Curții de Apel București anularea definitivă a unei decizii de impunere prin care ANAF a apreciat eronat că nu ar fi fost întrunite condițiile cumulative impuse de lege pentru ca livrările de bunuri realizate de societatea reclamantă să fie considerate livrări intracomunitare scutite de TVA.*

Invocând condițiile Incoterms, precum şi practica obligatorie a Curții de Justiție a Uniunii Europene, avocații D&B David şi Baias au obținut o decizie de referință în practica judiciară națională. *Raportându-se la prevederile din Directiva TVA, avocații D*&B David şi Baias au susținut necesitatea acordării scutirii de TVA *pentru situația livrărilor succesive de bunuri de la societatea vânzătoare din UE către un cumpărător-revânzător, din afara UE, şi ulterior către un beneficiar final din UE, în condițiile în care transportul bunurilor s-a realizat direct din primul stat membru UE către statul membru UE al beneficiarului final, iar* transportul bunurilor de la primul vânzător către beneficiarul final a început anterior transferului dreptului de proprietate de la al doilea vânzător la beneficiarul final.

„Cauza a fost una extrem de dificilă, pentru că a implicat administrarea unui probatoriu foarte complex, problemele ridicate de interpretarea dreptului european fiind sensibile. Acestea au necesitat demonstrarea faptului că şi operațiunile triunghiulare atipice, care implică un intermediar din afara Uniunii Europene, așa cum au fost cele efectuate de societatea reclamantă, trebuie considerate livrări intracomunitare scutite de la plata TVA" a declarat Ana Maria Iordache, *Avocat Senior Coordonator*, D&B David şi Baias.

„Este de salutat faptul că instanțele de judecată abordează cu maximă atenție cauze de o asemenea complexitate, surprinzând nuanțe foarte subtile în aplicarea dreptului european, acordându-i acestuia importanța care i se cuvine. Urmează să revenim cu detalii în ceea ce privește conținutul deciziei Curții de Apel București atunci când motivarea acesteia va fi

disponibilă” a conchis Dan Dascălu, Avocat Partener D&B David şi Baias.

Despre D&B David şi Baias

D&B David si Baias este societatea de avocați corespondentă a PwC Romania, având în prezent peste 40 de avocați şi fiind integrată în rețeaua societăților de avocați corespondente PwC, care cuprinde mai mult de 2.000 de avocați în 75 de jurisdicții din întreaga lume. Echipa de litigii a D&B David si Baias este condusă de Dan Dascălu (Avocat Partener) şi este formata din 16 avocați, iar activitatea sa a fost recunoscută în mod constant de-a lungul timpului de către diferitele cataloage internaționale de profil. Ediția 2017 a Publicației Internaționale Chambers & Partners plasează pe prima poziție a clasamentelor întocmite pentru Secțiunea Taxe, atât echipa D&B David şi Baias (la categoria firme de avocatură), cât şi liderul său, Dan Dascălu (la categoria avocați specializați în drept fiscal).

Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 din Codul de procedură penală

În ziua de 6 aprilie 2017, Plenul Curții Constituționale, învestit în temeiul art. 146 lit. d) din Constituţia României, al art. 11 alin. (1) lit. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale, a luat în dezbatere excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 din Codul de

procedură penală, care au următorul conținut:

“(1) După încetarea măsurii de supraveghere tehnică, procurorul informează, în scris, în cel mult 10 zile, pe fiecare subiect al unui mandat despre măsura de supraveghere tehnică ce a fost luată în privința sa.

(2) După momentul informării, persoana supravegheată are dreptul de a lua cunoştinţă, la cerere, de conținutul proceselor-verbale în care sunt consemnate activitățile de supraveghere tehnică efectuate. De asemenea, procurorul trebuie să asigure, la cerere, ascultarea convorbirilor, comunicărilor sau conversațiilor ori vizionarea imaginilor rezultate din activitatea de supraveghere tehnică.

(3) Termenul de formulare a cererii este de 20 de zile de la data comunicării informării scrise prevăzute la alin. (1).

(4) Procurorul poate să amâne motivat efectuarea informării sau a prezentării suporturilor pe care sunt stocate activitățile de supraveghere tehnică ori a proceselor-verbale de redare, dacă aceasta ar putea conduce la:

a) perturbarea sau periclitarea bunei desfășurări a urmăririi penale în cauză;

b) punerea în pericol a siguranței victimei, a martorilor sau a membrilor familiilor acestora;

c) dificultăți în supravegherea tehnică asupra altor persoane implicate în cauză.

(5) Amânarea prevăzută la alin. (4) se poate dispune cel mai târziu până la terminarea urmăririi penale sau până la clasarea cauzei.”

În urma deliberărilor, cu majoritate de voturi, **Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate** și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 145 din Codul de procedură penală, care nu permite contestarea

legalității măsurii supravegherii tehnice de către persoana vizată de aceasta, care nu are calitatea de inculpat, este neconstituțională.

Curtea a reținut că supravegherea tehnică se poate dispune în cursul urmăririi penale, indiferent de etapa acesteia. Totodată, Curtea a observat că supravegherea tehnică poate fi dispusă, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.139 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, față de orice persoană, independent de calitatea avută de aceasta în cadrul urmăririi penale, în acest sens fiind suficientă dispunerea începerii urmăririi penale *in rem*.

În continuare, Curtea a constatat că elementele la care art.138 alin.(1) lit.a)-d) din Codul de procedură penală face referire și care constituie metode speciale de supraveghere reprezintă intruziuni/ingerințe în viața privată a persoanelor. Totodată, Curtea a constatat că, în cadrul procesului penal, posibilitatea contestării legalității măsurii supravegherii tehnice este circumstanțiată de legiuitor numai în ceea ce privește persoana inculpatului, în cadrul procedurii de cameră preliminară, după trimiterea în judecată, precum și în cadrul procedurii de cameră preliminară atunci când se soluționează plângerea împotriva soluției de clasare, dacă în cauză a fost pusă în mișcare acțiunea penală.

În acest context, Curtea a reținut că paragraful 2 al articolului 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și alineatul 2 al articolului 53 din Constituție prevăd condițiile ce trebuie îndeplinite pentru ca restrângerea exercițiului dreptului la viață privată să fie conformă dispozițiilor constituționale și convenționale.

Plecând de la aceste premise, Curtea a constatat că în materia măsurilor de supraveghere tehnică, ce constituie o ingerință în viața privată a persoanelor supuse acestor măsuri, trebuie să existe un control *a posteriori* dispunerii acestora, pe care

persoana în cauză să îl poată accesa în scopul verificării îndeplinirii condițiilor și, implicit, al legalității măsurii respective. Existența unui control *a posteriori* ce are în vedere aceste aspecte se constituie într-o garanție a dreptului la viață privată, care conturează și, în final, pe lângă celelalte elemente necesare și recunoscute la nivel constituțional și convențional, determină existența proporționalității între măsura dispusă și scopul urmărit de aceasta, precum și necesitatea acesteia într-o societate democratică.

Astfel, raportat la cauza dedusă judecății, Curtea a constatat că reglementarea actuală a modalității de contestare a legalității măsurii supravegherii tehnice determină excluderea celorlalte persoane altele decât inculpatul, care nu au nicio calitate în dosarul penal sau au calitatea de suspect, de la posibilitatea accederii la o instanță de judecată care să poată analiza acest aspect, ceea ce se constituie într-o încălcare a prevederilor art.26 și art.53 din Constituție, precum și a celor ale art.8 și art.13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului şi instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) din Legea nr.198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi şi drumuri naționale

În ziua de 6 aprilie 2017, Plenul Curții Constituționale, învestit în temeiul art. 146 lit.d) din Constituţia României, al art.11 alin.(1) lit. d) și al art.29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale, a luat în dezbatere următoarea excepție de neconstituționalitate:

Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) din Legea nr.198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi şi drumuri naționale, modificate prin art.IV pct.3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.228/2008 pentru modificarea şi completarea unor acte normative, prin raportare la sintagma „*la data întocmirii raportului de expertiză*” cuprinsă în dispozițiile art.26 alin.(2) din Legea nr.33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, care au următorul cuprins:

„(3) Acțiunea formulată în conformitate cu prevederile prezentului articol se soluționează potrivit dispozițiilor art.21-27 din Legea nr.33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, în ceea ce privește stabilirea despăgubirii.” Dispozițiile art.26 alin.(2) din Legea

nr.33/1994, în care se regăsește sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” au următorul conținut: *„(2) La calcularea cuantumului despăgubirilor, experții, precum și instanța vor ține seama de prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele de același fel în unitatea administrativ-teritorială, la data întocmirii raportului de expertiză, precum și de daunele aduse proprietarului sau, după caz, altor persoane îndreptățite, luând în considerare și dovezile prezentate de aceștia.”*

În urma deliberărilor, cu unanimitate de voturi, **Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate** și a constatat că prevederile art.9 alin.(3) din Legea nr.198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi şi drumuri naționale, astfel cum au fost modificate prin art. IV pct.3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.228/2008 pentru modificarea şi completarea unor acte normative, prin raportare la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art.26 alin.(2) din Legea nr.33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, sunt neconstituționale.

Astfel, Curtea, având în vedere dispozițiile art.26 alin.(1) din Legea nr.33/1994, potrivit cărora „despăgubirea se compune din valoarea reală a imobilului şi din prejudiciul cauzat proprietarului sau altor persoane îndreptățite”, precum și jurisprudența sa anterioară în materie, a constatat că, deși transferul dreptului de proprietate asupra imobilelor din proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea expropriatorului operează de drept la data emiterii actului administrativ de expropriere de către expropriator, în ipoteza în care persoana expropriată nu este de acord cu cuantumul despăgubirii stabilite pe cale administrativă, aceasta urmează a beneficia de o despăgubire stabilită pe cale judiciară al cărei cuantum nu se raportează la data transferului dreptului de

proprietate, ci la cea a realizării expertizei. În schimb, Legea nr.33/1994, legea generală în materie de expropriere, prevede transferul dreptului de proprietate la data îndeplinirii obligațiilor impuse expropriatorului prin hotărârea judecătorească de expropriere; de aceea, în acest din urmă caz este just ca expertiza judiciară să se realizeze într-un moment temporal cât mai apropiat de pronunțarea hotărârii judecătorești.

Ca atare, stabilirea cuantumului despăgubirii este o măsură conexă și indisolubil legată de momentul transferului dreptului de proprietate, întrucât acest moment este cel determinant în raportul juridic ce se naște între expropriat și expropriator, iar nu de vreun alt moment ulterior stabilit aleatoriu. În consecință, în această privință legiuitorul nu are nicio marjă de apreciere, valoarea bunului expropriat neputând fi alta decât cea stabilită la momentul contemporan realizării transferului dreptului. Dacă în privința exproprierii reglementate de legea generală această exigență constituțională este pe deplin respectată prin dispozițiile art.26 alin.(2) din Legea nr.33/1994, cuantumul despăgubirilor fiind stabilit la un moment apropiat în timp, contemporan transferului dreptului de proprietate, în privința legii speciale, în speță fiind vorba de Legea nr.198/2004, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.184/2008, aplicarea art.26 alin.(2) din Legea nr.33/1994, respectiv sintagma *„la data întocmirii raportului de expertiză”,* generează o situație juridică ce se abate de la o asemenea finalitate, în sensul că expertiza judiciară dispusă nu reflectă valoarea bunului de la momentul contemporan realizării transferului dreptului, ci o valoare de la un moment ulterior care nu este cert. Rezultă că, determinându-se în acest fel cuantumul despăgubirii, aceasta nu mai este „dreaptă” în sensul art.44 alin.(3) din Constituție, cuantumul ei nefiind contemporan momentului transferului dreptului de proprietate, soluție de principiu cu valoare constituțională.

În aceste condiții, prevederile legale criticate sunt neconstituționale prin raportare la art.art.44 alin.(3) din Constituție, potrivit cărora *„nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire”.*

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului şi instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv, Curtea de Apel București – Secția a IV-a civilă.

Contract de achiziţie publică. Criteriu de calificare şi selecţie

Decizia nr. 1593 din 24 mai 2016

Este legală cerinţa impusă ofertanţilor de a dispune de resurse financiare confirmate de bancă înainte de depunerea ofertelor – cu posibilitatea de demonstrare a cerinţei la o anumită dată aleasă de către ofertant – această cerinţă fiind în consonanţă deplină cu art. 7 din HG nr. 925/2006 pentru că tinde să demonstreze potenţialul financiar al participanţilor la procedură, respectiv, posibilitatea lor concretă de a îndeplini contractul şi de a rezolva eventualele dificultăţi legate de îndeplinirea acestuia.

Creând prezumţia faptului că ofertanţii vor avea la dispoziţie resursele financiare şi la momentul executării contractului, o astfel de cerinţă nu este de natură să ofere un caracter

restrictiv şi nu este contrară prevederilor art. 178 alin. (2) din O.U.G. nr.34 /2006.

Prestare de servicii. Condiții de deducere a TVA

Decizia nr. 1831 din 8 iunie 2016

Pentru a putea beneficia de dreptul de deducere a TVA aferentă unei prestări de servicii este obligatorie dovedirea existenţei unei legături directe între serviciile prestate și operațiunile impozabile ale entității juridice care contactează aceste servicii – în sensul ca serviciile să fi fost efectuate în folosul acestor operațiuni – simpla dovedire a existenței unei prestări de servicii către o altă persoană impozabilă nefiind, în sine însăși, suficientă pentru a conferi dreptul de deducere a TVA aferentă plății făcute pentru respectivele servicii.

Fonduri europene. Constatarea şi sancţionarea în temeiul dispoziţiilor O.U.G. nr.

66/2011 a unor nereguli apărute sub imperiul O.U.G. nr. 79/2003

Decizia nr. 2168 din 7 iulie 2016

Prin jurisprudenţa Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, a fost statuat faptul că deşi principiul securităţii juridice se opune aplicării retroactive a unui regulament, acelaşi principiu impune ca legea nouă să poată fi aplicată, în lipsa unei derogări, şi efectelor viitoare ale unor situaţii apărute sub imperiul legii vechi.

Prin urmare, pentru nereguli săvârşite anterior intrării în vigoare a O.U.G. nr. 66/2011 – care a fost emisă în temeiul Regulamentului (CE) nr.1083/2006 – constatate, însă, ca urmare a unui control efectuat ulterior acestui moment, este corectă aplicarea unei corecţii financiare reglementată prin noul act normativ, în acest caz neputând fi reţinută o încălcare a principiului neretroactivităţii legii civile.